

NIEMĘŻATY (7) ai

Zawsze f.

W pisowni łącznej (4), w rozłącznej (3).

e prawdopodobnie jasne (tak w nie-); a jasne.

sg f N niemężata (4). ◇ G niemęzat(e)j (1). ◇ pl D niemęzatym (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Niezamężna; non coniugata Cn (7) :

Wyrażenie: »biała głowa, dziewczka, panną niemężata« = *mulier innupta Vulg (2:1:1)*: Vlan rzeczą Tatatką [!] wykłada łie panna, więc iż Vlanus niektori poźzedł był z dziewki nie mężatey [*de virgine vel puella*], przeto od niego wżitkim w przekopie imię przyśzło *MiechGlab 70*. Cf *Szeregi*.

Szeregi: »biała głowa niemężata i panna« = *mulier innupta et virgo Vulg (2)*: Y białagłowá niemężata y pánná myśli o rzeczách Páńfkich. *WujNT przedm 14, 1.Cor 7/34*.

»panna niemężata i wdowa« (1): Dobra rzecz ieft Pánnam nie mężátym y Wdowam/ áby ták zołtály iáko y ia. *WujJud 143v*.

a. W funkcji rzeczownika: »niemężata« = *panna; caelebs mulier, expers nuptiarum puella; innuba, innupta Cn (3)* : Lecz mowię nie żonátym (*marg*) ábo nie mężátym. (-) y wdowam [*non nuptis et viduis*]: Dobrze im ieft ieśliżeby ták trwály iáko y ia. *WujNT 1.Cor 7/8, przedm 14, s. 593 marg*.

Synonimy: niewydana, niezamężna; **a.** dziewczka, panna.

Cf MĘŻATY, NIEMĘŻATNY